

BAKA ISTVÁN VERSMONDÓ VERSENY - 2010

A szegedi székhelyű Baka István Alapítvány, a Kép-Szín-Ház Alapítvány és a Koch Sándor Tudományos Ismeretterjesztő Társulat idén is meghirdeti középiskolás és felnőtt kategóriában a Baka István vers-, énekeltvers- és prózamonddó versenyt „Én itt vagyok – Üzenet Új-Huligániából” címmel. A találkozót ezúttal kétnaposra (2010. november 27–28.) tervezik. A verseny másnapján a résztvevőknek lehetőségük lesz a zsűritagok által vezetett elmélyültebb műhelymunkára, a Baka-életmű rövid, összefoglaló áttekintésére, egy közös szegedi sétára, valamint kötetlen beszélgetésre, ismerkedésre, jó kapcsolatok kialakítására egymással, az alapítvánnyal és a Baka családdal tagjaival.

A távolabb lakó versenyzőknek ingyenes szállást és szerény étkezést is biztosítanak a szervezők. (Vasárnapi szállást és étkezést csak az igényelhet, aki részt vesz az aznapi, 14 óráig tartó műhelymunkában.) A külföldről érkezők útiköltség-támogatást is kapnak.

A benevezés feltételei:

Nem hivatásos vers- és prózamonddók jelentkezhetnek, akik betöltötték 14. életévüket, és befejezték általános iskolai tanulmányaikat.

A versenyzőknek

– egy költeményt vagy prózát az egyetemes magyar irodalomból;

– egy Baka István-művet;

– valamint egy Baka István által magyarra fordított alkotást kell megtanulniuk.

Egy-egy mű előadása nem haladhatja meg a 3 percet.

A döntő helye és időpontja: Grand Café mozi és kávézó (6720 Szeged, Deák Ferenc utca 18.), 2010. november 27–28.

Jelentkezési határidő: 2010. október 1.

Érdeklődni a Baka István Alapítvány munkatársainál lehet:

Baka Istvánné: 62/630-286; 20/254-1772.

Dr. Tényi Jánosné: 62/635-281, 30/857-2218.

E-mail: baka-alapitvany@t-online.hu.

Cím: 6723 Szeged, Molnár u. 4.

A jelentkezési lap letölthető az alapítvány honlapjáról:

<http://www.baka.hu/calendar/133>

Baka István

Prédikátor-ének

Ím, két lélegzetvételeid
között a csend vagyunk, Uram!
Sorsunkká dermed némaságod –
fordítsd ránk kegyelmed, ha van!

A meggyötört arcú vizeknek
is kín, ha kiürült egek
tükrei csak. Ezt lássuk eztán
óvó tekinteted helyett?

Mint félig béna nyelv, sajogva
forgunk az éj szájüregében,
még motyogunk, kemény fogakba
ütközve, túl minden reményen.

Tárgyakká hülnek a szavak
és tömlőfalakká a tárgyak,
és szétszór közönyöd alatt
bennünket s efelejt e század.

(1973)